

DIREKTIVA SVETA 2008/9/ES**z dne 12. februarja 2008****o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbena pravila, ki jih določa Direktiva Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, povzročajo upravnim organom držav članic in podjetjem precejšnje težave ⁽³⁾.

(2) Pri postopkih, ki so določeni v navedeni direktivi, bi bilo treba spremeniti roke, v katerih je treba obvestiti podjetja o odločitvah, ki se nanašajo na zahteve za vračilo. Hkrati bi bilo treba predpisati, da morajo tudi podjetja v določenem roku zagotoviti odgovor. Poleg tega bi bilo treba postopek poenostaviti in posodobiti z omogočanjem uporabe modernih tehnologij.

(3) Novi postopek bi moral izboljšati položaj podjetij, saj bodo države članice dolžne plačati obresti, če prepoznajo vrnejo davek; poleg tega bo okrepljena pravica podjetij do pritožbe.

(4) Zaradi jasnosti in boljše berljivosti, bi bilo treba določbo o uporabi Direktive 79/1072/EGS, ki jo je doslej vsebovala Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽⁴⁾, bi bilo treba sedaj vključiti v to direktivo.

⁽¹⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 122.

⁽²⁾ UL C 28, 3.2.2006, str. 86.

⁽³⁾ UL L 331, 27.12.1979, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/98/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 129).

⁽⁴⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/75/ES (UL L 346, 29.12.2007, str. 13).

(5) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker te cilje zaradi obsega ukrepov lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe po načelu subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(6) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁵⁾ se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.

(7) Zaradi večje jasnosti bi bilo torej treba Direktivo 79/1072/EGS razveljaviti, pod pogojem potrebnih prehodnih ukrepov glede zahtevkov za vračilo, predloženih pred 1. januarjem 2010 –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva določa podrobna pravila za vračilo davka na dodano vrednost (DDV) v skladu s členom 170 Direktive 2006/112/ES davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila in izpolnjujejo pogoje iz člena 3.

Člen 2

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila“ je vsak davčni zavezanec v smislu člena 9(1) Direktive 2006/112/ES, ki nima sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici;

⁽⁵⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

2. „država članica vračila“ je država članica, v kateri je bil davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, zaračunan DDV za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici ali za uvoz blaga v to državo članico;
3. „obdobje vračila“ je obdobje iz člena 16, za katerega se vložijo zahtevek za vračilo;
4. „zahtevek za vračilo“ je zahtevek za vračilo DDV, ki je bil v državi članici vračila zaračunan davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico;
5. „vlagatelj“ je davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, in vlaga zahtevek za vračilo.

Člen 3

Ta direktiva se uporablja za vsakega davčnega zavezanca, ki nima sedeža v državi članici vračila in izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) v obdobju vračila v državi članici vračila ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali, če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote, svojega bivališča ali običajnega kraja bivanja;
- (b) v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v državi članici vračila, z izjemo naslednjih transakcij:
- (i) opravljanje prevoznih storitev in s tem povezanih pomožnih storitev, ki so oproščene v skladu s členi 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 ali 161 Direktive 2006/112/ES;
- (ii) dobave blaga in opravljanje storitev prejemniku, ki je v skladu s členi 194 do 197 in členom 199 Direktive 2006/112/ES dolžan plačati davek.

Člen 4

Direktiva se ne uporablja za:

- (a) zneske DDV, ki so bili v skladu z zakonodajo države članice vračila nepravilno zaračunani;
- (b) zneske DDV, ki so bili zaračunani za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s členom 138 ali 146(1)(b) Direktive 2006/112/ES.

Člen 5

Vsaka država članica davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, povrne DDV, ki je bil zaračunan za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico, če se takšno blago in storitve uporabijo za naslednje transakcije:

- (a) transakcije iz člena 169(a) in (b) Direktive 2006/112/ES;
- (b) transakcije, katerih prejemnik je v skladu s členi 194 do 197 in členom 199 Direktive 2006/112/ES, kakor se uporablja v državi članici vračila, dolžan plačati DDV.

Brez poseganja v člen 6 se, za namene te direktive, zahtevek za upravičenost do vračila določi v skladu z Direktivo 2006/112/ES, kakor se uporablja v državi članici vračila.

Člen 6

Če želi biti davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, upravičen do vračila v državi članici vračila, mora opravljati transakcije, za katere ima pravico do odbitka v državi članici sedeža.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, v državi članici, kjer ima sedež, opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka, pa tudi transakcije, za katere v tej državi članici te pravice nima, mu lahko država članica od zneska, ki je vračljiv v skladu s členom 5, vrne le tisti del DDV, ki v skladu s členom 173 Direktive 2006/112/ES v državi članici sedeža, velja za prvo omenjene transakcije.

Člen 7

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, uveljavlja vračilo DDV v državi članici vračila tako, da na državo članico vračila naslovi elektronski zahtevek, ki ga predloži v državi članici, kjer ima sedež, prek elektronskega portala, ki ga je vzpostavila ta država članica.

Člen 8

1. Zahtevek za vračilo mora vsebovati naslednje podatke:

- (a) ime in polni naslov vlagatelja;
- (b) elektronski naslov;
- (c) opis poslovne dejavnosti vlagatelja, za katero so pridobljeni blago in storitev;
- (d) obdobje vračila, za katerega se vlaga zahtevek;
- (e) izjavo vlagatelja, da v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v državi članici vračila, z izjemo transakcij iz točk (i) in (ii) člena 3(b);
- (f) identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko vlagatelja;
- (g) podatke o bančnem računu, vključno s kodama IBAN in BIC.

2. Poleg podatkov iz odstavka 1 mora zahtevek za vračilo za vsako državo članico vračila in za vsak račun ali uvozni dokument vsebovati naslednje podatke:

- (a) ime in polni naslov dobavitelja;
- (b) identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko dobavitelja, kot mu jo dodeli država članica vračila v skladu z določbami členov 239 in 240 Direktive 2006/112/ES, razen pri uvozu;
- (c) predpono države članice vračila v skladu s členom 215 Direktive 2006/112/ES, razen pri uvozu;
- (d) datum in številko računa ali uvoznega dokumenta;
- (e) davčno osnovo in znesek DDV, izražena v valuti države članice vračila;
- (f) znesek odbitnega DDV, izračunana v skladu s členom 5 in drugim odstavkom člena 6, izražen v valuti države članice vračila;

(g) po potrebi tudi odbitni delež, izračunan v skladu s členom 6 in izražen v odstotkih;

(h) vrsto pridobljenega blaga ali storitev, označeno z oznakami iz člena 9.

Člen 9

1. V zahtevku za vračilo se vrsta pridobljenega blaga in storitev opiše z naslednjimi oznakami:

- 1 = gorivo;
- 2 = najem prevoznega sredstva;
- 3 = izdatki za prevozna sredstva (ki niso blago in storitve, navedeni pod oznakama 1 in 2);
- 4 = cestnine in povračila za uporabo cest;
- 5 = potni stroški, kot so stroški za taksi ali stroški javnega prevoza;
- 6 = nastanitev;
- 7 = hrana, pijača in restavracijske storitve;
- 8 = vstopnine za sejme in razstave;
- 9 = izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo in zabavo;
- 10 = drugo.

Če se uporabi oznaka 10, je treba navesti vrsto dobavljenega blaga in opravljenih storitev.

2. Država članica vračila lahko od vlagatelja zahteva, da za vsako posamezno oznako iz odstavka 1 predloži dodatne elektronsko kodirane informacije, če je to potrebno zaradi omejitev pravice do odbitka vstopnega davka v skladu z Direktivo 2006/112/ES, kakor se uporablja v državi članici vračila, ali za izvajanje ustreznega odstopanja, ki ga država članica vračila odobri v skladu s členoma 395 in 396 navedene direktive.

Člen 10

Brez poseganja v zahtevo po informacijah iz člena 20 lahko država članica vračila od vlagatelja zahteva, da hkrati z zahtevkom za vračilo v elektronski obliki predloži kopijo računa ali uvoznega dokumenta, če je na računu ali uvoznem dokumentu davčna osnova v višini najmanj 1 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti. Vendar pa je v primeru računa za gorivo prag 250 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti.

Člen 11

Država članica vračila lahko od vlagatelja zahteva, da predloži opis svoje poslovne dejavnosti z usklajenimi oznakami, določenimi v skladu z drugim pododstavkom člena 34a(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Člen 12

Država članica vračila lahko določi, v katerem jeziku/katerih jezikih vlagatelj navede podatke v zahtevku za vračilo ali druge dodatne podatke.

Člen 13

Če se po predložitvi zahtevka za vračilo odbitni delež prilagodi v skladu s členom 175 Direktive 2006/112/ES, vlagatelj predloži popravek zneska, ki je predmet zahtevka ali ki je že povrnjen.

Popravek se vključi v zahtevek za vračilo v koledarskem letu, ki sledi zadevnemu obdobju vračila, oziroma – če vlagatelj v tem koledarskem letu ne vloži nobenega zahtevka za vračilo – v poseben zahtevek, posredovan prek elektronskega portala, ki ga vzpostavi država članica sedeža.

Člen 14

1. Zahtevek za vračilo se nanaša na:

(a) nakupe blaga ali storitev, ki so bili zaračunani v obdobju vračila, pod pogojem, da je obveznost obračuna DDV nastala pred obdobjem ali v obdobju izdajanja računov, ali za katere je obveznost obračuna DDV nastala v obdobju vračila, pod pogojem, da so bili nakupi zaračunani, pred obveznostjo obračuna davka;

(b) uvoz blaga v obdobju vračila.

2. Poleg transakcij iz odstavka 1, se lahko zahtevek za vračilo nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso vključeni v

prejšnjih zahtevkih za vračilo in se nanašajo na transakcije, opravljene v zadevnem koledarskem letu.

Člen 15

1. Zahtevek za vračilo je treba državi članici, kjer ima vlagatelj sedež, predložiti najpozneje 30. septembra koledarskega leta, ki sledi obdobju vračila. Zahtevek za vračilo velja za predložene le, če je vlagatelj navedel vse podatke iz členov 8, 9 in 11.

2. Država članica, kjer ima vlagatelj sedež, vlagatelju nemudoma pošlje elektronsko potrdilo o prejemu.

Člen 16

Obdobje vračila ne sme biti daljše kot eno koledarsko leto in ne krajše kot tri koledarske mesece. Vendar se zahtevki za vračilo lahko nanašajo na obdobje, krajše od treh mesecev, kadar gre za preostanek koledarskega leta;

Člen 17

Če se zahtevek za vračilo nanaša na obdobje vračila, ki je krajše od enega koledarskega leta, vendar ne krajše od treh mesecev, znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Če se zahtevek za vračilo nanaša na obdobje vračila, ki je enako koledarskem letu ali preostanku koledarskega leta, znesek DDV ne sme biti manjši od 50 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Člen 18

1. Država članica, kjer ima vlagatelj sedež, zahtevka za vračilo ne posreduje državi članici vračila, če vlagatelj v državi članici, kjer ima sedež, v obdobju vračila:

(a) ni davčni zavezanec za namene DDV;

(b) le dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere v skladu s členi 132, 135, 136, 371, 374 do 377, členom 378(2)(a), členom 379(2) ali členi 380 do 390 Direktive 2006/112/ES ali določbami o oprostitvi z enako vsebino v skladu z Aktoma o pristopu Bolgarije in Romunije iz leta 2005, velja oprostitvev brez pravice do odbitka DDV v prehodni fazi;

(c) uveljavlja oprostitvev plačila davka za mala podjetja v skladu s členi 284, 285, 286 in 287 Direktive 2006/112/ES;

⁽¹⁾ UL L 264, 15.10.2003, str. 1.

(d) uveljavlja pravico do skupne pavšalne ureditve za kmete iz členov 296 do 305 Direktive 2006/112/ES.

2. Država članica sedeža, vlagatelja v elektronski obliki uradno obvesti o svoji odločitvi, sprejeti v skladu z odstavkom 1.

Člen 19

1. Država članica vračila vlagatelja v elektronski obliki nemudoma uradno obvesti o datumu prejema zahtevka.

2. Država članica vračila vlagatelja obvesti o svoji odločitvi o odobritvi ali zavrnitvi zahtevka za vračilo v štirih mesecih od njegovega prejema s strani države članice vračila.

Člen 20

1. Če država članica vračila presodi, da nima na voljo dovolj ustreznih informacij, na podlagi katerih bi se lahko odločila glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka, lahko v obdobju štirih mesecev iz člena 19(2) zlasti od vlagatelja ali od pristojnih organov države članice, kjer ima vlagatelj sedež, v elektronski obliki zahteva dodatne informacije. Če se dodatne informacije zahtevajo od osebe, ki ni vlagatelj ali pristojni organ države članice, se zahtevek posreduje v elektronski obliki le, če je ta prejemniku zahteve na voljo.

Država članica vračila lahko po potrebi od vlagatelja zahteva še druge dodatne informacije.

Podatki, zahtevani v skladu s tem odstavkom, lahko v primeru, da država članica vračila upravičeno dvomi o veljavnosti in pravilnosti določenega zahtevka, vključujejo tudi izvornik ali kopijo ustreznega računa ali uvoznega dokumenta. V tem primeru pragi iz člena 10 ne veljajo.

2. Državi članici vračila morajo biti zagotovljene dodatne informacije, zahtevane na podlagi odstavka 1, v enem mesecu od datuma, ko oseba, kateri je zahteva za informacije namenjena, le-to prejme.

Člen 21

Če država članica vračila zahteva dodatne informacije, vlagatelja obvesti o svoji odločitvi o odobritvi ali zavrnitvi zahtevka v dveh mesecih od datuma, ko je prejela zahtevane informacije, ali, če odgovora na svojo zahtevo ni prejela, v dveh mesecih po izteku roka in člena 20(2). Vendar je rok za odločitev glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka v vsakem primeru najmanj šest mesecev od datuma prejema zahtevka s strani države članice vračila.

Če država članica vračila zahteva še druge dodatne informacije, vlagatelja uradno obvesti o svoji odločitvi glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka v osmih mesecih od njegovega prejema s strani države članice vračila.

Člen 22

1. V primeru odobritve zahtevka za vračilo država članica vračila izplača odobreni znesek najpozneje v 10 delovnih dneh od izteka roka iz člena 19(2) ali, če so bile zahtevane še druge dodatne informacije, od izteka ustreznih rokov iz člena 21.

2. Vračilo se izplača v državi članici vračila ali na vlagateljevo prošnjo v kateri koli drugi državi članici. V slednjem primeru država članica vračila vse bančne stroške za prenos odbije od zneska, ki se izplača vlagatelju.

Člen 23

1. Če je zahtevek za vračilo zavrnjen v celoti ali deloma, država članica vračila o svoji odločitvi uradno obvesti vlagatelja in ga hkrati obvesti o vzrokih za zavrnitev.

2. Vlagatelj lahko v primeru zavrnitve zahtevka za vračilo vložijo pritožbo pri pristojnih organih države članice vračila, in sicer v obliki in v rokih, ki veljajo za pritožbe glede zahtevkov za vračilo, ki jih vložijo osebe s sedežem v tej državi članici.

Če po pravu države članice vračila dejstvo, da odločitev o zahtevku za vračilo ni bila sprejeta v predpisanem roku, določenem v tej direktivi, ne velja ne za odobritev ne za zavrnitev, so vsi upravni ali sodni postopki, ki so v tem primeru na voljo davčnim zavezancem, ki imajo sedež v tej državi članici, ustrezno na voljo vlagatelju. Če takih postopkov ni, velja nesprejete odločitve o zahtevku za vračilo v predpisanem roku za zavrnitev zahtevka.

Člen 24

1. Če je bilo vračilo pridobljeno z goljufijo ali na kakšen drug nepošten način, pristojni organ v državi članici vračila – brez poseganja v določbe o vzajemni pomoči za izterjavo DDV – nemudoma sproži izterjavo zneskov, ki so bili izplačani neupravičeno, vključno z morebitnimi denarnimi kaznimi in obrestmi, naloženimi v skladu s postopkom, ki se uporablja v državi članici vračila.

2. Če so bile določene upravna kazen ali obresti in če niso bile izplačane, lahko država članica vračila začasno odloži vsa nadaljnja vračila istemu davčnemu zavezancu do višine neplačanega zneska.

Člen 25

Država članica vračila upošteva prilagoditev predhodnega zahtevka za vračilo iz člena 13 s povišanjem ali znižanjem vrnjene zneska oziroma s samostojnim plačilom ali izterjavo, če je bil vložen posebni zahtevek.

Člen 26

Država članica vračila vlagatelju dolguje obresti na znesek vračila, če se vračilo plača po zadnjem dnevu plačila, določenem v členu 22(1).

Če vlagatelj državi članici vračila v predpisanem roku ne predloži zahtevanih dodatnih ali še drugih dodatnih informacij, se prvi odstavek ne uporablja. Enako velja do prejema dokumentov iz člena 10, ki jih je treba posredovati z elektronskimi sredstvi, v državi članici vračila.

Člen 27

1. Obresti se obračunajo od dne, ki sledi zadnjemu dnevu za plačilo, določenem v členu 22(1), do dne, ko je bilo vračilo dejansko plačano.

2. Obrestna mera ustreza veljavni obrestni meri, ki se v skladu z zakonodajo države članice vračila uporablja pri vračilih DDV davčnim zavezancem, ki imajo sedež v tej državi članici.

Če po nacionalni zakonodaji v zvezi z vračilom davčnim zavezancem obresti niso plačljive, plačljive obresti ustrezajo obrestim ali enakovredni dajatvi, ki jo država članica vračila uporablja v zvezi z zamudami pri plačilih DDV davčnih zavezancev.

Člen 28

1. Ta direktiva se uporablja za zahtevke za vračilo predložene po 31. decembru 2009.

2. Direktiva 79/1072/EGS se razveljavi s 1. januarjem 2010. Vendar se bodo njene določbe še naprej uporabljale za zahtevke za vračilo predložene pred 1. januarjem 2010.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo, razen glede zahtevkov za vračilo, predloženih pred 1. januarjem 2010.

Člen 29

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, ki začnejo učinkovati od 1. januarja 2010. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 30

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 12. februarja 2008

Za Svet
Predsednik
A. BAJUK